

Hoofstuk 2

Inkontekservarings word na geluister en beskryf.

Bekendstelling van die hoofkarakters

2.1. Inleiding

Die doel van die hoofstuk is om die verhale van die hoofkarakters so goed as moontlik te vertel en dan saam met hulle in die volgende hoofstuk 'n resensie oor hulle ervaringe en verhale te skryf. Die doel hiervan kan so verduidelik word:

Our lives are made of stories: stories handed down from our parents, stories we have created out of our experience, stories about our loves, our words, our explorations, our joys, our disappointments, our learning – the soul's story. By creating stories, we create and re-create ourselves (Albert 1996:ix).

Navorsing word binne die beweging empiries gedoen. Dit gebeur deurgaans aan die hand van die medenavorsers. Hier sal daar in besonderhede na die hoofkarakters se verhale geluister word. 'n Narratief (verhaal) ontstaan volgens Morgan (2000:5) in mense se lewens na aanleiding van gebeure wat mettertyd in volgorde volgens 'n bepaalde intrige ontwikkel het. Ryk beskrywings soos Michael White (1997) daarvan praat, is een van die oogmerke van die volgende hoofstukke.

Ek sal van verskillende metodes gebruik maak om hulle hul verhale te laat vertel en ook te hoor. Die meisies is almal redelik kreatief, wat die moontlikheid daarstel om van kuns en kreatiwiteit in die proses gebruik te maak.

2.2. Etiese sake

Die etiese sake rakende die groep meisies is baie meer ingewikkeld as wat dit aanvanklik geklink het. Ek moet die meisies beskerm maar binne sekere etiese riglyne bly. Een van die eerste probleme waarmee ek geworstel het, is dat 80 persent van die meisies minderjarig was toe ek met die studie begin het. Ek wou graag hê dat die meisies se ouers moes weet dat hulle deel van 'n studie is. Ek kon egter nie vir die ouers sê dat hulle kinders op die stadium met 'n homoseksuele identiteit identifiseer nie. As ek dit doen, sou alle vertroue tussen my en die meisies geskend wees. Die meisies het in meeste gevalle by my opgedaag as gevolg van die een of ander probleem by die skool of by die huis. Ek het dus die ouers se toestemming om met die kinders te werk, hoewel ek nie vir hulle kan sê presies waarom nie. Ek het ook elke meisie se toestemming afsonderlik gekry. Hulle het almal ingestem om met die groep en afsonderlik met my saam te werk.

Geen regte name sal genoem word nie. Daar is van skuilname gebruik gemaak wat die meisies self gekies het. Die skool en die betrokke gemeente se name sal ook nie genoem word nie, hoewel die skool en die gemeente kennis dra dat die studie gedoen word en ek van beide instansies toestemming gekry het. Die meisies se verhale sal vertel word op 'n manier wat aan hulle 'n plek gee in hulle konteks. Hulle sal bepaal wat ek mag sê en wat nie. Na voltooiing van elke beweging sal daar aan hulle terugvoer gegee word.

In die hele proses glo ek dat dit belangrik is dat ek lojaal aan my teologiese en epistemologiese vertrekpunte sal bly. Die konteks sal my in die eerste plek dwing om dit te doen. Die konteks waarbinne ek werk, verwag van my om getrou te bly aan my teologiese standpunte; weg van die positivisme maar ook weg van die liberalisme. Verder is ek ook deel van 'n akademiese gemeenskap in die vorm van kontakweke waar ek herinner word hoe belangrik dit is om binne my vertrekpunte te bly.

Die beweging tussen die luister na verhale en ervaringe en dit te beskryf sal dus sirkulêr wees. Die proses sal begin by die luister na die verhale van die meisies, en hoe hulle dit dan interpreteer. Ek sal dan na die literatuur en die akademiese gemeenskap se interpretasies van die interpretasies kyk. Ek sal dit interpreteer en dit terugneem na meisies. Hulle sal die geleentheid gegun word om dan hierop kritiek te lewer en dan hulle ervaringe van die interpretasies te gee. Dit sal dus deurgaans deur die studie gebeur. Ek sal deurentyd poog om soveel moontlik terugvoer aan en van die meisies te gee en te kry. Daar sal van kreatiewe maniere, soos kuns, poësie ensovoorts gebruik gemaak word om die beweging te inisieer en te fasiliteer.

2.3. Keuse van akteurs

Die verhale waarna daar hoofsaaklik geluister sal word, is van die groep meisies wat by ons in die gemeente is. Hulle almal het op die een of ander stadium in hulle lewens met 'n homoseksuele identiteit geïdentifiseer. Ek sal egter ook na die verhale luister na van hulle vriende in die subkultuur of dan die groep wat na hulleself verwys as die “skewes”. Die vraag of almal homoseksueel gaan wees wat by die groep gaan inskakel is egter 'n volgende vraag. Selektoring in hierdie geval gaan dus van hulle self af gekom. Almal wat hulself tuis voel binne die groep sal die geleentheid gegun word om hulle verhale te vertel sodat dit in die eerste plek vir hulle sin maak en indien moontlik selfverstaan en selfaanvaarding sal help ontwikkel. Die groep is dus 'n vrywillige groep waar die meisies deur assosiasie sal kan inskakel.

Daar het deur die loop van die twee jaar wat die groep by my was baie meisies gekom en gegaan. Die meisies wie se stories hier neergeskryf is, is dié wat vir langer tye teenwoordig was. Die groep van twaalf is meisies wat ek baie goed leer ken het. Ek het baie van die meisies twee keer of meer per week gesien; baie van hulle in terapie. Twee van die meisies het deur die hof na my verwys nadat hulle by 'n winkel goed gesteel het. Van die ander meisies het na ons

jeugaksie op Vrydae gekom en my van daar af leer ken. As die meisies dan iemand moes laat bysit in verhore by die skool, was ek gewoonlik die een wat dit moes doen. Die ouers het in baie gevalle glad nie omgegee nie. Ek moes ook in 'n paar gevalle hospitaalbesoek doen na mislukte selfmoordpogings.

Die drama in die volgende hoofstuk is geskryf deur 'n groter groep. Ek sal die groep gespreksgenote noem met 'n paar medenavorsers tussen hulle. Die "medenavorsers" was 'n baie kleiner groep. Daar was 12 wie se stories neergeskryf is en 19 wat die groep die meeste van die tyd bygewoon het. Die gespreksgenote was partykeer tot soveel as 25. Die meeste meisies wat ek op een slag gesien het, was 30. Dit alles het ten doel om die meisies se verhaal so deeglik moontlik te vertel. Ek moes die subkultuur wat na hulle verwys as die "skewes", leer verstaan.

2.4. God se toneelstuk

Dit is vir my baie belangrik om te begin met die toneelstuk van God. My teologiese vertrekpunt verwag van my om ook die toneelstuk van God in die verhaal te inkorporeer. Ons sou dit die toneel van genesing kon noem. My vertrekpunt is nie om met die Bybel te kom en mense van hulle "homoseksualiteitsiekte" te genees nie. Baie van die meisies het juis by my kom sit omdat hulle erken het dat die verhaal van God vir hulle belangrik is. Die verhaal is dan ook nie noodwendig die verhaal van die kerk nie. Die meisies het steeds 'n begeerte om te leef in die teenwoordigheid van God.

My verstaan van die toneelstuk van God is 'n toneelstuk wat reeds voor Adam en Eva begin het. Die toneelstuk eindig egter nie met die laaste vers in Openbaring nie. Die toneelstuk leef vandag steeds soos dit in Abraham, Isak en Jakob geleef het en later in 'n Petrus, Johannes en Paulus. Die toneelstuk is 'n toneelstuk waar God 'n pad stap met mense; mense wat dit maar deels regkry om hulle roeping in die wêreld te leef soos dit van hulle verwag word. God het steeds by

die onvolmaakte mense betrokke gebly deur die eeue. Op dieselfde manier het hy ook 'n teenwoordigheid in ons lewens. Die meisies het in baie gevalle ook die teenwoordigheid of minstens die soeke na die teenwoordigheid erken.

Die toneelstuk van God is groter as die kerk, groter as individue en groter as net Sondae. Die toneelstuk is ook deel van elkeen van ons verhale. Ons kon dit wou ontken maar dit is daar. Dit is baie keer in 'n negatiewe lig en net so baie keer nie baie sentraal nie. Die toneelstuk van God was ook by elke meisie teenwoordig. Daar sal ook later gekyk word na hoe die verhaal van God in die meisies se lewens gefunksioneer het en steeds funksioneer.

2.5. Bekendstelling van akteurs

Die verskillende hoofkarakters gaan nou bekend gestel word. Hulle is na 'n groepsessie gevra om hulle verhale so deeglik moontlik te gaan skryf. Die doel hiervan is dat hulle volledig medenavorsers genoem sal kan word en nie net gespreksgenote of toeskouers is nie, hoewel daar ook gespreksgenote betrokke is. Die doel hiervan is nie om te soek na oorsake vir homoseksualiteit of om te kyk na ooreenkomste tussen die verhale nie. Die doel van die bekendstelling is die verstaan; die verstaan van die meisies en hulle kontekste. Die bekendstelling is 'n bekendstelling van hoe hulle hul werklikheid verstaan. Daar was dus nie 'n regte en verkeerde antwoord in hierdie fase nie. Daar sal telkens aan die meisies gevra word hoe die geloofsgemeenskap hulle kan help om hulleself en die wêreld beter te verstaan.

Die manier waarop die meisies bekend gestel gaan word, is in fases. Die eerste fase is 'n verhoogkaart. Die verhoogkaarte is in twee groot groepe gemaak. Die opdrag was dat hulle hulself aan die gehoor moet bekendstel deur 'n verhoogkaart te maak. Die opdrag was om die kaart so te maak dat as iemand daarna kyk hulle sal weet wie sy is, en meer van haar sal verstaan. Hulle het nie voorskrifte gekry oor hoe die kaarte moet lyk nie. Die verhoogkaart vertel dus die

storie van die nou, in baie gevalle die probleemverhaal. Daar is egter uitsonderings waar die verhoogkaart deel van die verledeverhaal is. Die proses het oor twee en 'n half jaar geloop en sommige van die hoofkarakters se verstaan van hulleself en hulle seksualiteit het verander. Daar sal by die verhale daarop uitgebrei word.

Die tweede fase is dat hulle verhale waarin hulle die hoofkarakters is geskryf moes word. Ek het vir hulle vrae¹ gegee wat hulle kon gebruik as riglyn. Die opdrag toe hulle die verhaal moes skryf was dat hulle moet verduidelik wie hulle is, hoe hulle hulself verstaan, hoe hulle geword het wie hulle nou is en wat die kerk en godsdiens rol hierin was en is. Die verhaal is deel van die toneelspel van die lewe waarmee elke meisie besig was en is.

Die volgende vrae is as basiese riglyn gebruik:

- Vertel jou verhaal.
- Wat was die groot invloed in jou lewe wat jou gebring het tot waar jy vandag is?
- Hoe verstaan jy seksualiteit?
- Is jy homoseksueel?
- Was jy ooit homoseksueel?
- Kan 'n mens besluit jy is homoseksueel?
- Hoekom is jy deel van die groep?
- Wat dink jy is die redes vir jou homoseksualiteit?
- Hoe kan die kerk mense bystaan wat deur dieselfde dinge gegaan het as jy?
- Hoe kan die kerk jou bystaan?
- Wat is jou droom vir jouself?
- Hoe gaan jy dit bereik?

¹ Nie almal het die vrae gebruik nie.

Die volgende fase is dat hulle moet vertel wat hulle droomverhale is. Ek het gevra dat hulle so wyd moontlik daarvoor sal dink. Hulle opdrag was om nie te dink aan die dinge wat hulle kan keer of in die pad staan nie, maar hoe hulle daarvoor droom. Dit het hier gegaan dat die meisies moes dink oor wie sy kan wees, waar sy haarself sien en wat die geloofsgemeenskap se rol hierin is.

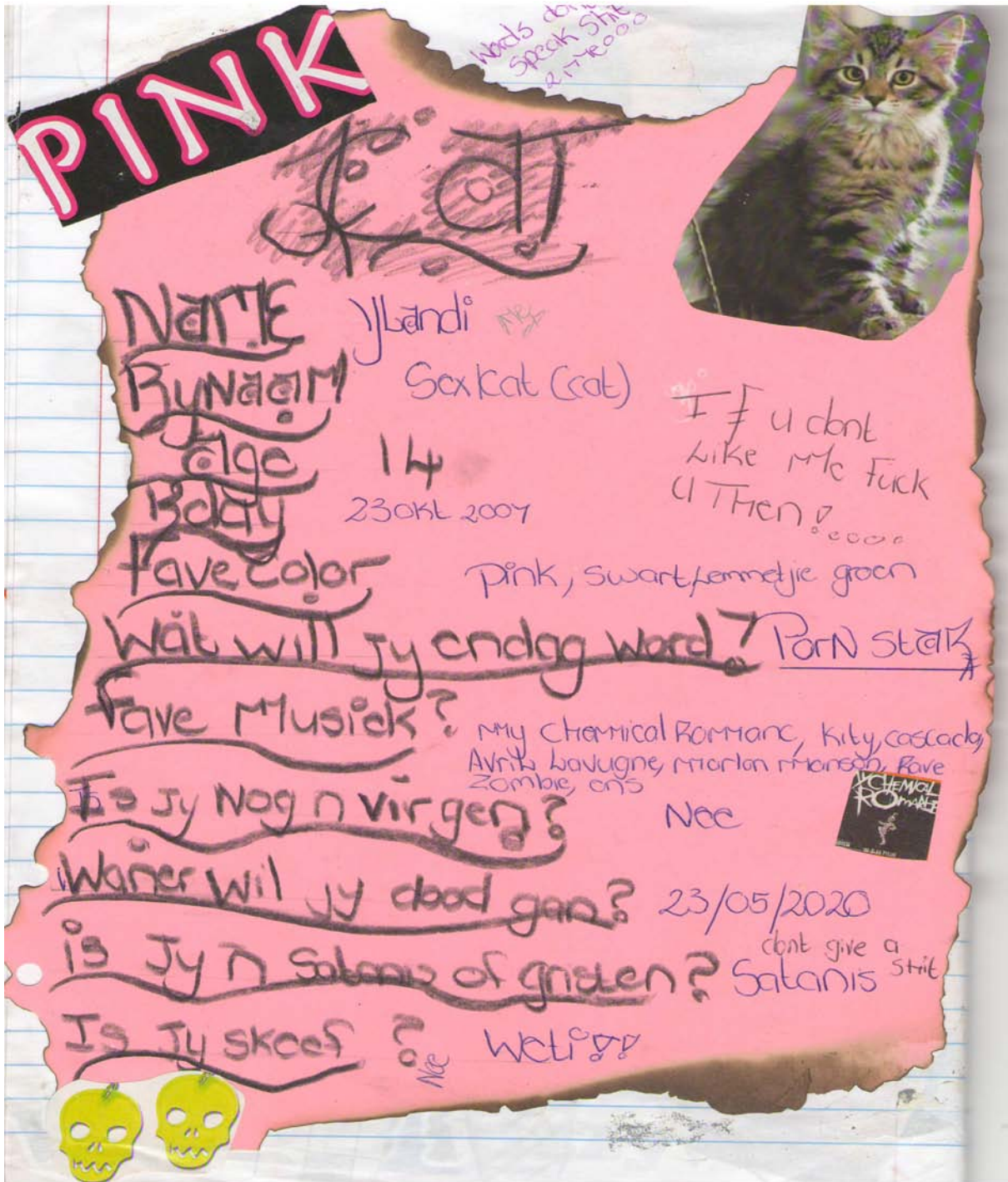
Die sessies wat hierna gevolg het, het grotendeels uit groepwerk bestaan. Baie van die meisies het in hierdie tyd dele van hulle verhale verander en selfs hulle verhoogkaarte oor gedoen. Daar sal van die groepwerksessies gedokumenteer word om 'n ryker verhaal te skets.

My mikpunt was om in die volgende hoofstuk 'n drama saam die meisies te skryf wat iets vertel van die groep se verhaal. Karampetsos wys herhaaldelik daarop dat daar baie keer genesing in teater lê en dat dit waardevol is (1995). Nietzsche wys ook daarop dat drama genesing kan bring (1956:58). Wanneer ons na 'n drama kyk wat buite ons afspeel is dit baie keer maklik om die dinge wat daar gebeur te gebruik en toe te pas in ons lewens. Dit gee baie keer rigting. Dit is ook 'n deel van die doel van die drama wat die meisies sal skryf.

Die drama het verder ook ten doel om die meisies daarop te wys dat hulle wel die kennis het wat vir hulle mag kan gee om beheer van hulle eie situasies te neem. Die drama is in baie opsigte 'n tragedie wat ons dan ook so sal uitdruk, maar hopelik 'n tragedie met 'n verskil, naamlik 'n tragedie wat tragies sal eindig vir die kritici en positief vir die hoofkarakters. Daar sal later weer aandag gegee word aan die verhaal van hoop; die verhaal waar die meisies se selfkennis vir hulle mag sal wees. Die verhale moet so deeglik moontlik vertel word en die drama sal deel van die proses wees. Daar word internasionaal baie fokus geplaas op die feit dat kinders by magte is om hulle situasies te verduidelik, te interpreteer en te analiseer. Hierdie sal dus deel van 'n groter poging wees om die meisies se verhale ook so aan die akademies wetenskaplike gemeenskap te vertel.

2.6. Yolandi² – Cat

2.6.1. Verhoogkaart³

² Skuilname is gebruik om die meisies te beskerm.

³ Partykeer gebruik die meisies kru taal. Ek wou nie alles redigeer nie. Daar is 'n paar taalwysigings aangebring, byvoorbeeld om van die vloekwoorde uit te sny, maar origens is met die verhale so na moontlik by die meisies se oorspronklike weergawes gehou.

2.6.2. Cat se storie

Ek het eers in 'n ander dorp gebly. Baie kleiner as Randfontein. Meeste van my moeilikheid het daar al begin. My halfbroer het my van kleins af gemolesteer. Dit was eers net 'n lekker speletjie. Dit het al meer en meer gebeur. Baie keer kon ek hom nie keer nie want hy was baie groter as ek. Ek was toe nog nie skeef nie. Ek het eers baie later besluit dat ek skeef is, eers hier in Randfontein.

My ma en pa het altyd tot baie laat gewerk. Ons moes maar meeste van die tyd self reg gekom het by die huis. My pa het by die spoorweg gewerk en my ma in 'n bottelstoor. Hulle het al twee baie hard probeer om vir ons 'n goeie lewe te gee. Dit het nie altyd so goed gewerk nie. My ma het 'n verhouding gehad met 'n ou wat omtrent my halfbroer se ouderdom was. En sy en my pa was altyd aan die baklei. En hulle het ons kinders altyd betrek by hulle gevegte. My halfbroer het die swaarste van ons almal gekry.

Hy is baie keer onnodig geslaan. Hy is ook gereeld weggejaag. Ons het almal gewonder wanneer gaan hy sy goed vat en regtig loop. Toe hy omtrent my ouderdom was, het hy dit ook gedoen. Sy goed gevat en geloop. Ons het hom nog nooit weer gesien nie. Ons hoor maar net verskillende stories oor hom. My ouma sê hy verkoop *drugs* in Benoni. Maar sy is ook nie meer lekker in haar kop nie. Hy het dit maar swaar gehad, ek weet toe hy klein was, het een van my ooms hom gemolesteer. Almal het geweet maar niemand het ooit iets gesê nie. Ek het hom baie keer jammer gekry.

Ek hou nog steeds van ouens, maar ek het 'n meisie ook. Die ouens *mind* nie as meisies, meisies het nie. Vir van die ouens is dit nogal sexy. Ek weet nie regtig wat ek sal kies as ek moet besluit tussen ouens en meisies nie, want ek geniet al twee ewe veel. Ek het nou net 'n meisie, ek en my vorige ou het nie so lekker uitgewerk nie. En nee ek gaan ook nie vir jou vertel hoekom nie. Ek dink nie dit het enige iets met die dominee uit te waai nie. Sê maar net dit is *complicated*.

Ek dink nie ons groep is so sleg soos almal sê nie. Ons pla niemand as hulle ons net uitlos nie. Maar mense moet altyd aan ons karring en probeer om ons Christene te maak. Ek wil nie deel van die *jocks* wees nie, los ons net waar en soos ons is. Nie een van ons het nodig om *gefix* te word nie. Ek dink daar is 'n paar ander mense wat meer probleme as ons het.

Ons as gesin was nooit regtig deel van die kerk nie. Ek en my ouers was nog nooit saam in die kerk nie. Nie eers vir 'n begrafnis nie. My ma en pa sê al twee hulle is Christene en ek weet ons is in die NG Kerk en ons het Bybels by die huis. My pa steek sy Bybel hoog bo in sy kas weg want hy het allerhande *crap* daarin wat hy nie wil hê moet wegraak nie. My ma se Bybel lê langs haar bed, maar ek weet nie of sy dit lees nie en daar is iewers een van daardie groot rooi kinderbybels wat ek en my suster partykeer lees.

Ek het vir die eerste keer hier regtig kerk toe gekom. Al my pelle is hier en ons kuier lekker na en voor die tyd. En ek kry kans om te rook. Sondae is my ouers by die huis dan kan ek nie rook nie. En my ouers gee nie om, om my kerk toe te bring nie. Hulle glo dit is goed vir my om die kerkding te doen. Hulle sê dat dit my dalk sal help om van my balhorigheid ontslae te raak. Maar ek weet nie of ek heeltemal *into* die Christending is nie. Christene is *freaks*! Ek wil nie 'n *freak* wees nie.

Die kerk moet ons nie *judge* nie, ek hoor party keer die ou tannies praat, hulle skinder oor ons. En ons *laaik* dit nie baie nie. Eendag is eendag wat ek dit nog gaan verloor met een van hulle, dan gaan ek vir hulle mooi vertel wat ek van hulle dink. Die kerk moet ons aanvaar soos wat ons is. Ons wil nie anders aantrek of ons *makeup* anders doen nie, dalk eendag as ons oud is. Daar is 'n kerk vir skewes in Pretoria. Miskien moet ons 'n kerk begin vir skewes soos ons, jy kan maar ons dominee wees.

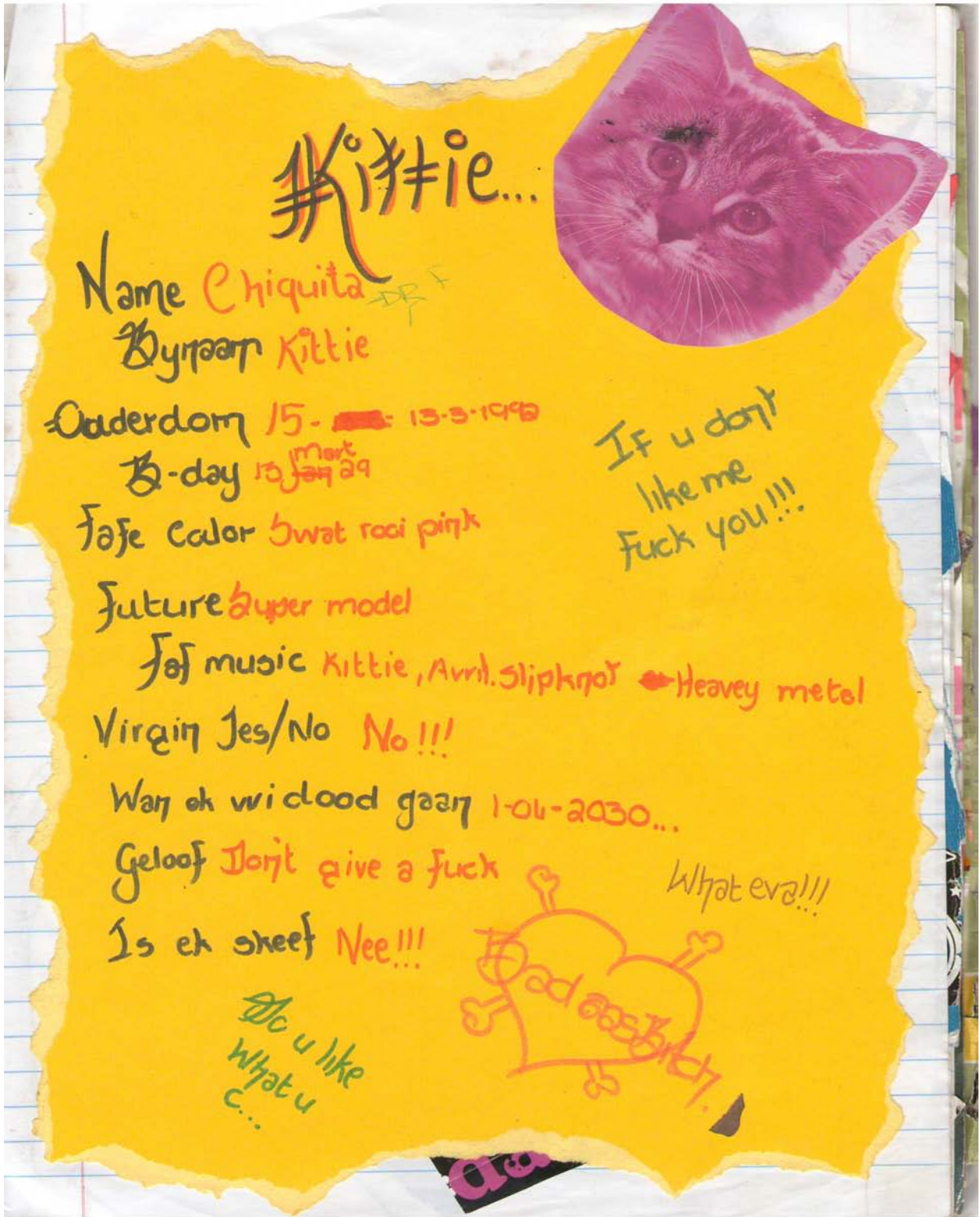
2.6.3. Cat se droomstorie

Ek wil net klaarmaak met skool. Dit is nou vir my 'n probleem. Gelukkig hoef ek nog net tot einde volgende jaar hier te bly. Die onderwysers gee my baie moeilikheid. Hulle hou nie van my nie omdat ek mooi is. Dan sal ek seker kollege toe gaan en leer om 'n haarkapper te word. Maar ek wil ook 'n *pornstar* word. Maar nie met mans nie. Waar dit net meisies is. My ma se een vriendin het dit al gedoen. Sy sê mens kan tot R3 000 vir 'n fliek maak. Ek sal dan so drie of vier flieks 'n maand maak. Dan behoort ek *ok* te wees. En dan kan ek altyd hare begin doen as ek te oud is om nog *porn* te maak. Mens kan dit doen tot jy so 45 is, hulle noem jou dan net *milf*. As ek genoeg geld gemaak het wil ek iewers ver van Randfontein af gaan bly. In Pretoria of iewers waar niemand my sal herken van my *porn*-flieks nie. Dan sal ek besluit wat ek verder wil doen. Ek weet nie regtig of die kerk my kan help nie.

2.7. Chiquita – Kittie

2.7.1. Verhoogkaart

2.7.2. Kittie se storie

Kittie wou nie haar eie verhaal skryf nie en het ingestem om net haar verhaal in breë trekke te vertel. Ek skryf dus die verhaal in my woorde wat deur Kittie gelees en goedgekeur is.

Ek is in die Kaap gebore waar my pa en ma 'n bedwinkel oopgemaak het. Dit het daar met ons baie goed gegaan. Dit is ook toe wat my ouma-hulle by ons ingetrek het. Hulle het baie swaargekry. My pa het toe 'n winkel in Randfontein oopgemaak omdat dit hier goed gegaan het met die ekonomie. Die winkel in Randfontein het baie goed gedoen. My ouers het toe besluit dat hulle eerder meer energie in die winkel wil insit. Hulle het toe getrek en hier kom bly waar ons nou is.

My ouers is nie regtig kerkmense nie. Hulle gaan net so nou en dan kerk toe as daar troues en begrafnisse by die kerk is, maar dit is omtrent dit. Ek dink my ma-hulle is verder nie lekker met die kerk nie na wat met my gebeur het in graad nege.

Ek het by die kerk betrokke geraak deur die vorige dominee. Hulle het naby aan ons gebly. Hy het baie lank gevra of ek nie wil saamgaan jeug toe nie. Ek het toe een Vrydag gesê dat dit reg is en ek is toe saam jeug toe. Ek was toe van graad sewe af deel van die jeug, en was omtrent altyd by die kerk. Dit was ook baie lekker.

Ons het na 'n ruk begin om by een van die groepleiers se huise te gaan kuier elke Vrydag na jeug. Daar was gewoonlik baie drank. Almal het baie daarvan gehou om na hulle huis toe te gaan. En een aand na ons weer so baie gedrink en daar gekuier het, was ek so dronk dat ek nie veel kan onthou nie. Wat toe gebeur het, is dat die groepleier by my geslaap het. Ek kan nie veel daarvan onthou nie, ek was te dronk. Dit was my eerste keer gewees. Ek het toe die

dominee vertel en hy het my ouers kom sien. Almal was kwaad en teleurgesteld. Dit het vir my gevoel of ek 'n mislukking was. En ek het besluit dat ek nooit weer 'n ou sal hê nie en dat ek niks met mans uit te waai wil hê nie.

Ek en Nuki was toe in 'n verhouding en na dit ek en Maria. Nuki se ma het geweet ons is seksueel aktief want sy het vir Nuki en haar meisie gevang terwyl hulle besig was om seks te hê. Ek was toe ook in 'n verhouding met Rita, almal is bang vir haar, sy is 'n baie mooi *lesbian* met baie geld. Sy het my baie bederf en ek het toe by haar ingetrek. Sy het vir my baie sakgeld gegee en ek het alles gehad wat ek wou hê. My ouers het niks daarvan gehou nie, hulle het baie vir my gesê dat ek huis toe moet kom. Ek dink nie dit het hulle te veel gepla nie want hulle hoef nie vir my ook nog te gesorg het nie. Rita het my toe gelos vir 'n ander meisie in graad elf. Dit was nogal hartseer, maar ek het besluit dat ek daarvoor sal kom.

Dit is toe dat ek en Desere met mekaar deurmekaar geraak het. Maar sy was "bi", ek het haar twee keer saam met ouens gevang terwyl ons seksueel aktief met mekaar was. Ek dink sy is nou swanger met een van daardie ouens se kinders. Niemand is seker nie, want sy het baie rondgeslaap. Dit is ook deur haar wat ons betrokke geraak het by heksery. Ons het die huis waar jy bly getoor. Niemand het meer van die vorige dominee gehou nie toe besluit ek en Desere dat ons hom gaan toor. Dit het gewerk, want hy is kort daarna weg.

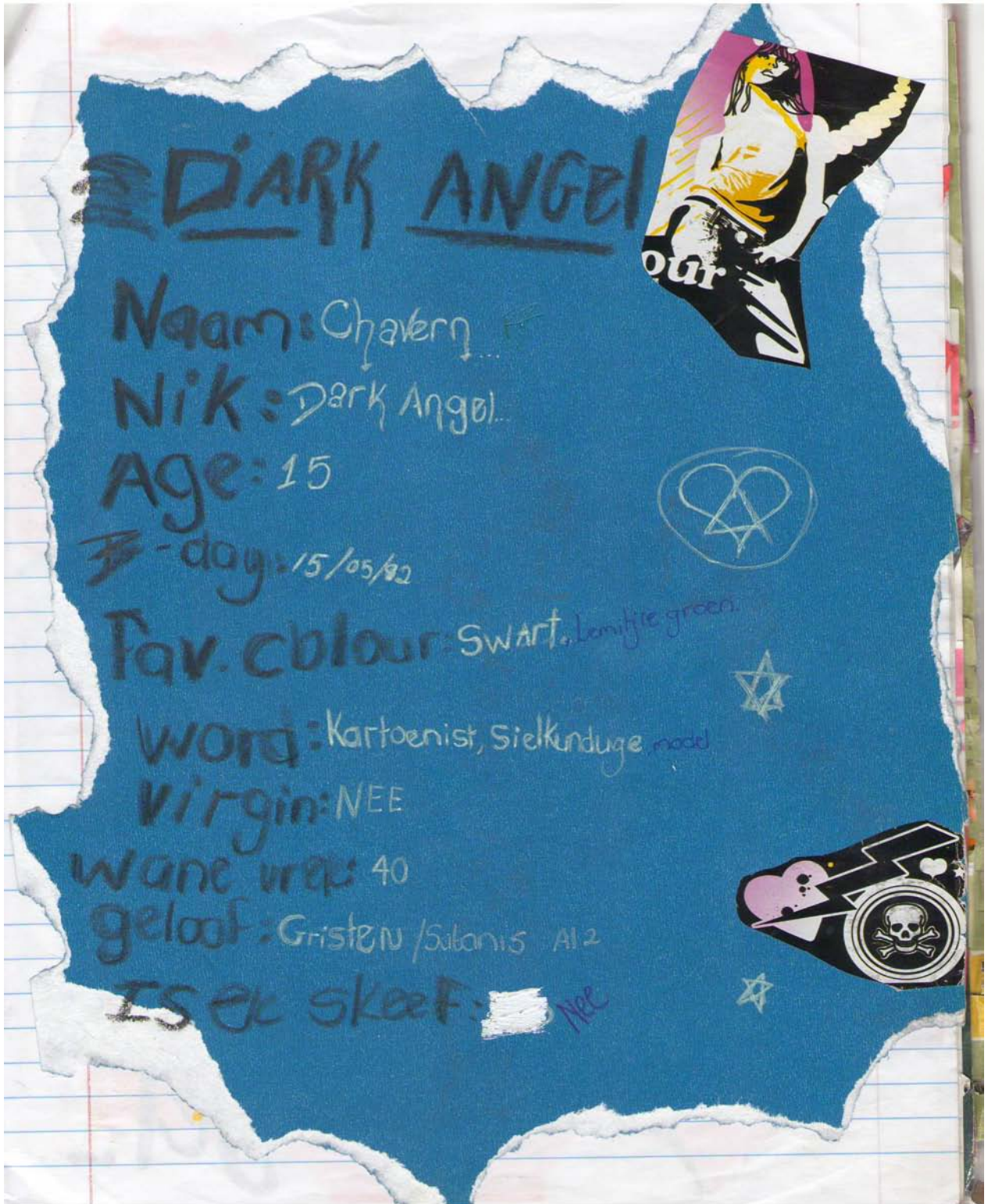
2.7.3. Kittie se droomstorie

As ek regtig enige iets kon word sou ek graag 'n prokureur wou wees. Ek sal graag iemand wil wees wat nie die heelyd vir ander mense goed hoef te vra nie. Om in my eie plek te bly en my eie kar te hê. Ek dink dit sal ook lekker wees om dan kinders te hê, kinders wat ek kan bederf en vir wie ek alles kan gee wat ek nie gehad het nie. Dink net dan kan ek hulle almal Kinderkrans toe bring. Sodat jy hulle mooi van die Bybel en van Jesus kan leer.

2.8. Chavern – Dark Angel

2.8.1. Verhoogkaart

2.8.2. Dark Angel se storie

Jy gaan in die hel brand jou *faggot!* Dit was min of meer my ma se eerste reaksie toe sy uitgevind het ek is seksueel aktief. Sy het gedink ek slaap saam met seuns. Sy was boos toe ek vir haar gesê het ek slaap saam met meisies. Sy weet ek het al saam 'n ou ook geslaap. My suster het my *gesplit*. Maar dit was nog ok. Die pastoor het daardie demoon uit my uitgedryf en olie op my kop gesmeer. Hy is sommer 'n drol. My naam was in die kerkpapiertjie vir 'n hele maand. Almal moes vir my bid, niemand het geweet hoekom nie. Daar het “tienerprobleme” gestaan.

Die nuus dat ek met meisies slaap was vir my ma so erg dat sy 'n week lank nie kerk toe was nie. My ma gaan omtrent elke dag twee keer kerk toe. Die pastoor het die keer na ons huis toe gekom. Hy en my ma het ons huis skoongemaak om van die demoniese magte in ons huis ontslae te raak. My musiek het hulle *uitgefreak*. Hulle het 'n klomp goed uit die huis uit gevat en verbrand. My ma sê sy kon die demone in die vuur hoor skree.

My naam het weer in die kerk se blaadjie gekom. Weer “tienerprobleme”. Daar het gestaan mense moet bid teen die bose magte wat kinders aanval. Ek onthou goed hoe 'n tannie my ma gevra het wat fout is met Chavern en ek het toe geantwoord, “ Ek is 'n lessie ! 'n *Faggot!*”

Dit was die laaste wat ek kerk toe hoef te gegaan het. Ek het toe met ander gelowe begin eksperimenteer. Meeste van die gelowe is gemors en dit werk nie regtig nie. Ek en 'n paar van my vriendinne het *Wiccan getraai*. Dit is so bietjie soos satanisme maar nie so *hectic* nie. En dit is omtrent net meisies wat daaraan deelneem.

My en my ma se verhouding was nie goed gewees voor die hele ding nie. En dit het net slegter geword. Ek weet hulle het selfs 'n spesiale biduur gehou om vir

my te bid. Ek het selfs gehoor hoe my ma bid dat ek nie meer 'n *faggot* en 'n *pervert satanist* moet wees nie.

Die goed is nie so erg nie, grootmense en die kerk het dit opgeblaas. Nou word ek permanent by die skool gemonitor omdat ek een periode *gebunk* het. Ek moet elke periode 'n vorm laat teken om te wys dat ek wel daar was.

Die kerk en kerkmense kan my help deur net van my *case* af te klim en met hulle eie sake besig te wees. Ek is nie deur demone geïnfesteer nie! Daar is niks fout met my nie.

By ons laaste gesprek het sy haar verhoogkaart gevat en die “ja” wat sy by, “Is jy skeef” gesit het, deurgehaal en 'n “nee” geskryf. Sy het vir ons vertel sy en haar ma het vrede gemaak. Sy het nou 'n kêrel en sy is baie gelukkig saam met hom. Haar ma het ook toestemming gegee dat hulle kan trou as hulle wil. Die kerk is ook nie regtig so sleg nie, mens moet net leer om die mense daar te verstaan.

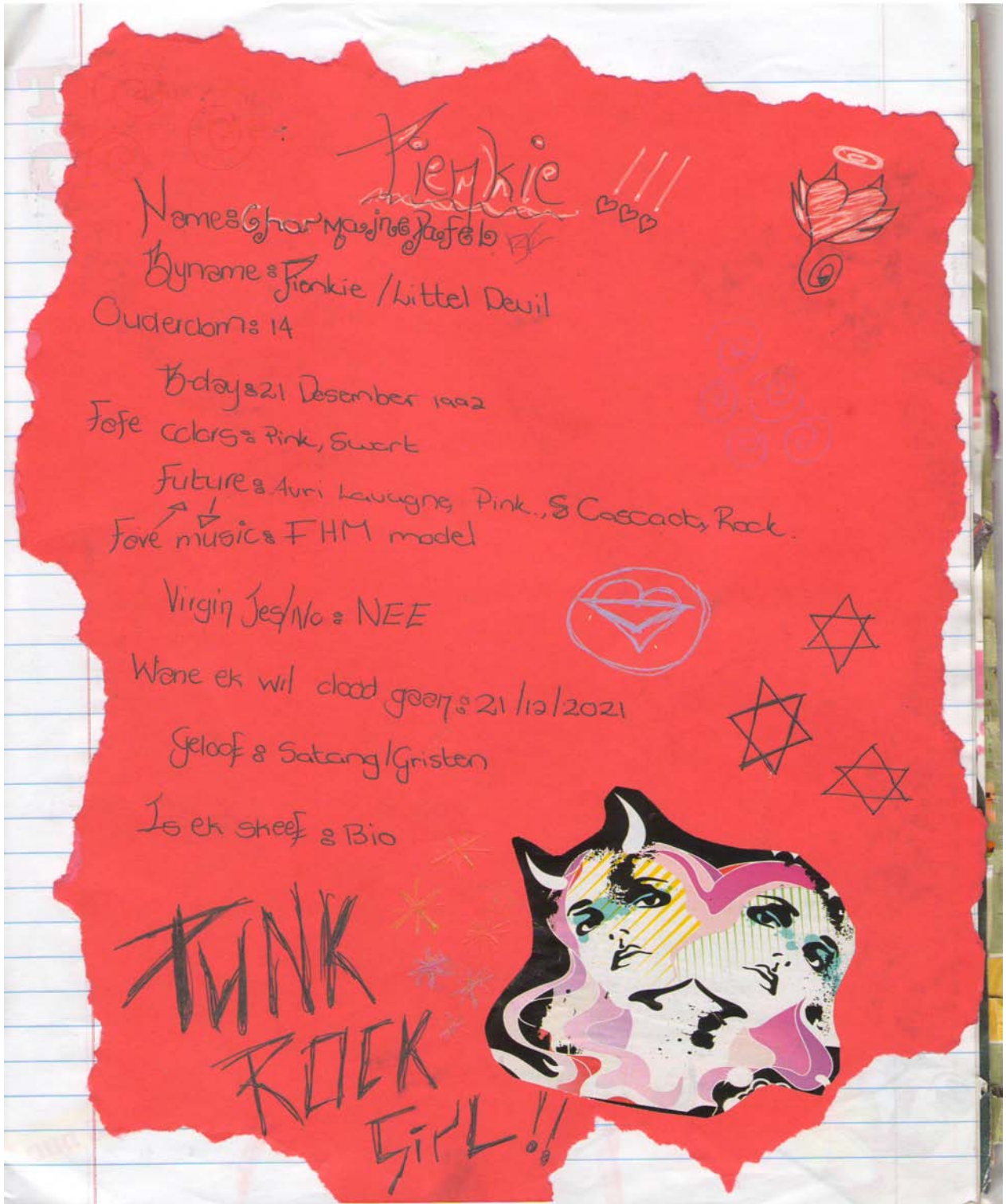
2.8.3. Dark Angel se droomstorie

Die kerk kan my help deur uit my pad uit te bly. Veral as hulle my net wil oordeel. As hulle my kan ondersteun sal dit goed wees maar as hulle my gaan oordeel moet hulle eerder weg bly. Ek wil graag eendag 'n sielkundige word sodat ek mense kan help.

2.9. Charmajne – Pienkie

2.9.1. Verhoogkaart

2.9.2. Pienkie se storie

Sjoe, dis 'n lang storie wat ek moet skryf. Ek weet nie regtig waar om te begin nie want daar het al so baie goed met my gebeur wat 'n invloed op my gehad het. Baie goed positief en net so baie goed negatief. Maar die negatiewe goed moet 'n mens eintlik net positief sien.

Wie is Pienkie? Al die klein goed wat mens dink maak nie saak nie, het tog 'n invloed, al was jy nog te klein om te onthou wat regtig gebeur het. Dit bly by 'n mens. Soos toe ek klein was, het my dagmoeder my baie geslaan. Mens kan sê mishandel. Van daar af het ek woede-uitbarstings gekry. My woede kom dus van 'n lang tyd af, maar die stukkie van my lewe het tog 'n positiewe invloed op my gehad. My ouers kon my nie slaan nie, want ek het toegeslaan soos 'n boek. Hulle moes ander maniere kry om my groot te kry. Ek is met my naelstring om my nek gebore en is amper toe al dood. Die positiewe van al die dinge is dat ek besef dat God daar was en my beskerm het.

In 2001 is my boetie gebore. Dit was vir my sleg want ek was nie meer die witbroodjie nie. Alles het oor hom begin gaan. In 2002 is my ma amper dood gewees van 'n operasie wat sy gehad het. Ek moes na my boetie gekyk het. My pa was daar maar hy het dagga gerook. Hy was daar maar hy was ook nie regtig daar nie, as jy weet wat ek bedoel. Ek en my pa het 'n baie slegte verhouding of kom ons sê nie eers 'n verhouding nie. Dit pla my want al wat ons doen is baklei. Hy wil nie hê ek moet my lewe geniet nie. Hy dink baie keer nog ek is 'n klein meisie, maar ek is nie meer nie. Hy was nie daar vir my toe ek klein was nie en nou wil hy my nie laat gaan nie want hy dink nog steeds ek is klein.

My ma se ouers was ook baie so gewees, hulle wou my nooit geken het toe ek klein was nie. Nou wil hulle vrede maak, maar dit is nie hoe dit werk nie. Jy kan nie van iemand verwag om alles te gee as jy nie daar was vir daardie persoon

nie. Ek was vir 'n groot deel van die familie nog altyd die swartskaaap. Nooit niks reg gedoen nie.

Party goed vergeet 'n mens nooit nie. Ek het akrobatiese gimnastiek gedoen toe ek klein was, ek het dit baie geniet. My afrigter het my hard gedruk, ek het seergekry en mag dit nie meer gedoen het nie. Ek mis dit nou nog baie.

Ek het baie geëksperimenteer met goed, ek doen nou nog. Toe jy my geleer ken het, was ek skeef. My pa het 'n baie groot invloed daarop gehad. Ek het mans gehaat oor hom. Ek wou nie deurgaans waardeur my ma moet gaan nie. Ek het gedink ek sal nooit trou nie. Maar ek het ook maar net geëksperimenteer. Ek dink alle mense eksperimenteer maar met iets in hulle lewens.

Ek het dagga ook gerook maar dit is nie heeltemal my ding nie. Want ek dink daardeur probeer mens net weghardloop van jou probleme af. En jy moet jou probleme *face*.

Wat ook 'n baie groot invloed op ons almal gehad het, is ons twee vriendinne se selfmoord. Ek sien dit net so dat daar geen probleem is dat jy jou eie lewe hoef te vat nie. Mens kan die goed hanteer.

Ek het baie verander van die eerste keer af wat ons bymekaar was. Ek dink nie die kerk is so slegte plek nie. Dit gaan seker maar oor die mense. Julle het my nogal baie gehelp. Ek gaan volgende jaar belydenis aflê. Die kerk beteken vir my baie. Dit is een plek waar ek nie meer die heelryd hoef voor te gee ek is iemand wat ek nie is nie. Jy het my al so baie gehelp. As dit nie vir jou was nie sou die hof ons toegesluit het oor ons *shoplifting*. Wat die kerk dalk anders kan doen is om nie kinders wat probleme het te veroordeel nie, almal maak foute en almal eksperimenteer. Mense moet ook nie skinder nie, ons het al gehoor hoe van die ou tannies ons bespreek het, dit was nie lekker nie. Mense moenie *fake* wees nie, dit stoot mense van die kerk af weg.

2.9.3. Pienkie se droomstorie

Ek wil baie graag eendag 'n model word. En klaar wees met skool. Dit is vir my belangrik dat mense die regte dinge moet doen. Miskien sal ek so iets by doen. Dalk sal ek studeer terwyl ek modelwerk in Parys gaan doen. Ek wil net gelukkig wees en nie deur ander mense geoordeel word nie. Almal maak foute.

2.10. Anuchka – Nuki

2.10.1. Verhoogkaart

2.10.2. Nuki se storie

Ek het in 'n huis grootgeword waar beide my ouers bietjie *retarded* is. My ma en my stiefpa is vir lang rukke op dwelms. Ek dink my ma is skoon maar ek weet my pa rook nog elke dag boom. Hy verbeel homself baie keer die polisie jaag hom. Dit is vrek snaaks, dan moet ek en my suster altyd vir die polisie sê hy is nie daar nie. Daar was nooit polisie nie en die helfte van sy lyf het in elk geval onder die bank uitgesteek.

Wanneer hy en my ma hoog was, was dit altyd draaglik by die huis, en ons het baie keer lekker gelag vir die twee. Die moeilikheid het gekom as hulle nie hoog was nie. My ma het my baie keer vasgehou dat my stiefpa my kan slaan. Dit was baie keer oor klein goedjies. Hulle het my baie keer geslaan dat ek bloei. Ek en my sussie het al weggeloop. Maar toe het ons nog groter moeilikheid gehad.

My regte pa het my en my ma gelos. Ek dink nie hy kon dit uithou met my ma nie. My ma was na sy my gehad het so mal soos 'n haas.

Ek weet nie hoe dit gekom het dat ek skeef geword het nie. Ek hou baie keer van seuns ook. Dit hang seker af van hoe 'n mens voel. Ek het net op 'n dag besef ek is skeef. My eerste meisie het selfmoord gepleeg. Niemand weet regtig hoekom nie. Ek dink dit is omdat haar broer haar verkrag het en niemand wou haar glo nie. Dit is ook waar sy skeef geword het. En van daar af het goed verkeerd gegaan vir haar. My ma het eendag op ons ingestap terwyl ons besig was. Gelukkig het sy vir niemand gesê nie. Sy het gedink ons eksperimenteer net. Ons het dit vrek baie gedoen.

Ek het na haar dood twee keer probeer om selfmoord te pleeg. Eenkeer by die skool, deur myself met my das te verwurg en die ander keer deur pille te drink. Met die pille het ek dit amper reg gekry. Ek was baie siek vir seker 'n week na die tyd. Ek weet nie of ek dit weer sal doen nie.

Ek is nou vir amper 'n jaar uit die huis uit en dinge begin vir my beter raak. Ek werk nou by my oom se winkel en deelyds werk ek aan my graad 12. Ek was verlede kwartaal die sterkste student gewees. Ek gaan volgende jaar bietjie by my ouma in Londen bly sodat ek kan dink wat ek graag wil doen.

Oor meisies en ouens weet ek nog nie regtig nie. Ek is maar versigtig om nou weer in 'n vaste verhouding met iemand te wees, omdat ek weet dat ek weggaan. Ek hou van meisies maar ek hou ook van seuns.

Wat kan die kerk vir ons doen en beteken? Ek is nie regtig seker nie. Miskien moet hulle net doen wat jy doen. Nie die heelyd probeer om vir ons te sê wat ons moet doen nie. En dalk moet hulle net meer na ons luister. Ek dink nie regtig dat die kerk enigiets kon verander het aan wat met my gebeur het toe ek jonger was nie, maar as hulle kon, sou dit goed gewees het. Ek dink net die kerk moet daar wees vir ons en nie moed opgee as dinge begin moeilik raak nie. Partykeer wil 'n mens net hê mense moet daar wees vir jou. Ek dink die Bybel sê ook ons moet daar wees vir mekaar.

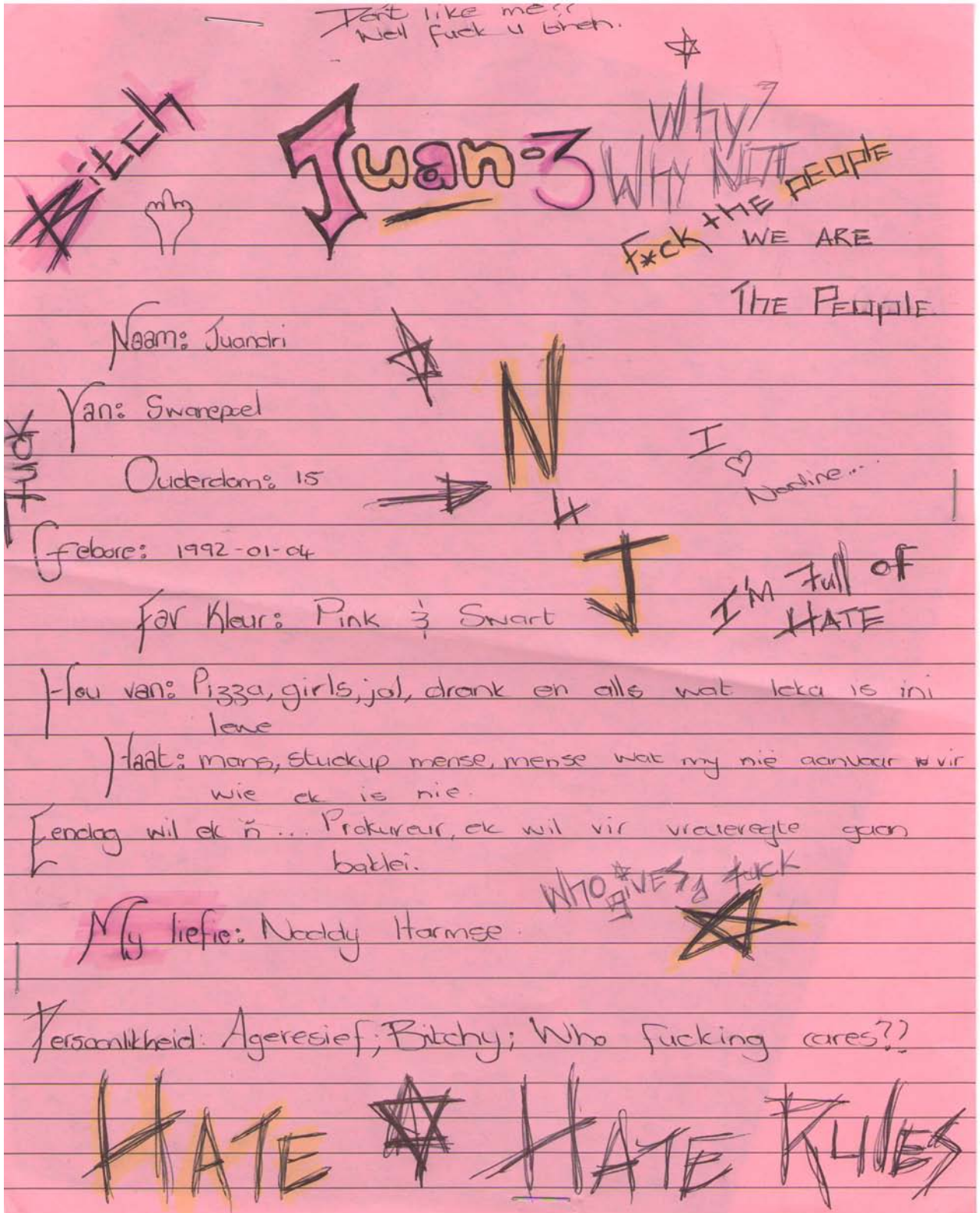
2.10.3. Nuki se droomstorie

Wanneer ek kan droom oor waar ek graag wil wees sonder om te dink aan die goed wat in my pad kan staan, wil ek graag iets doen waar ek mense kan help. Ek weet nog nie wat nie. Ek weet net daar is baie mense en kinders wat swaarkry, nie net in geld nie, wat iemand nodig het om vir hulle lief te wees en vir hulle om te gee. Ek wil graag so iets doen. Maar ek sal sien as ek terugkom van Engeland af.

2.11. Juanri – J3

2.11.1. Verhoogkaart

2.11.2. J3 se storie

Ek is partykeer spyt ek het skeef geword. Ek hou van ouens. Ek glo nie 'n mens word skeef gebore nie. Ek het gekies om skeef te word. Ek ken een meisie wat ek dink skeef gebore is, Rita. Sy is so bietjie ouer as ons, miskien so 30. Maar dit maak nie saak nie, want sy lyk in elk geval soos 'n man. Sy betaal partykeer van ons om saam met haar seks te hê. Een van die meisies het al by haar gebly. Rita het baie geld en sorg goed vir 'n mens. Dit hou net nooit lank nie, net so maand of so. Ek dink van die *girls* gaan vir Rita net vir haar geld, dis hoekom dit nooit hou nie.

Ek dink 'n mens besluit om skeef te word deur mans. Hulle maak 'n mens net seer en hulle drop 'n mens net so maklik. Meisies doen dit nie. Wanneer ons met mekaar uitmaak is dit nie so erg nie, ons weet hoe om mekaar ordentlik te hanteer. Ek was nou al in 'n paar verhoudings en ek het nog nooit so seer gekry soos met ouens nie. Mans molesteer ook meisies en daarom besluit hulle dan om skeef te word. Maar ek ken nie iemand wat skeef is omdat hulle gemolesteer is nie, ek weet net dit kan gebeur. Baie van die meisies wat in ons groep is wat skeef is, is skeef omdat hulle wil in wees en omdat hulle aandag soek. Daar is ook meisies wat skeef is oor groepsdruk. Ek dink hulle wil so graag deel wees van ons groep dat hulle enige iets sal doen tot saam 'n ander meisie sal slaap.

Ek weet vir 'n feit dat ek nie so gebore is nie, ek het besluit om skeef te wees. Ek het skeef geword omdat ek gedink het my eerste meisie is 'n ou. Ek was gefassineer deur haar, en toe ek uitgevind het sy is skeef toe besluit ek *so what*, ek sal ook skeef wees. My suster was toe al lankal skeef. Dit was toe vir my baie lekker, sy het my nie *gedrop* soos mans mens *drop* nie. Meisies vry ook beter as ouens want hulle weet wat ander meisies soek en wat om te doen. Alle mans is *droppers*, pa's, ouens en stiefpa's. Ek het in die tyd ook begin rook, die ander meisies het my *gedare*, hulle sou vir my 'n bottel vodka gekoop het as ek ook rook. Ek het toe gerook en 'n hele bottel vodka gewen. Dit is vir my nogal lekker

om te rook. Ek rook partykeer *weed*, maar nie altyd nie, net wanneer ek erg stres. Soos voor my verhoor toe ek vir Nikita geslaan het. Dit was vir my baie erg.

Ek moes haar slaan want sy het die heelyd iets oor ons skewes te sê. Baie van die mense by die skool sê dat ons is sataniste, en ek is nie 'n satanis nie. Mense verskil net. Ek dink ook elke mens mag sy eie opinie hê. Ek hou net nie van 'n gehuil en 'n ge-amen nie. Daar is 'n paar mense wat meer gereeld geslaan moet word. Maar ek is nou so erg in die moeilikheid dat ek eerder nie iemand sal slaan nie. Die onderwysers pik net op my. Buite die skool het ek nie veel probleme nie. Ek het *geshoplift* en in die moeilikheid gekom. Ek was amper in die moeilikheid; die dominee het my en my vriendin uit die moeilikheid uit gekry. En ek en my suster het eenkeer wegge loop na ons 'n erge pak slae gekry het. Ons hele gesin moes toe in die hof gewees het. My ma en pa is gewaarsku om ons nie weer so te slaan nie. Die regter het ook gesê dat as ons weer wegloop ons ook in die moeilikheid gaan kom. Ek dink dit is waar my pa se *weed*-rokery weer erg begin het, hy is omtrent altyd hoog en lê net altyd voor die TV.

Ek wil nie hê dat ander mense altyd vir my moet vertel wat ek moet doen en hoe ek dit moet doen nie, ek is groot genoeg om my eie besluite te maak. Ek weet nie altyd presies wie ek is nie. Dit voel baie keer vir my of ek 20 verskillende mense is, wat almal gelyk wil wees. Dan is daar nog baie mense wat maak of ek my sussie is, ek is nie my sussie nie ek het my eie naam, ek is nie my van nie, en ek is nie my familie nie. Ek is ek, en ek soek spasie om myself te wees nie wat ander mense besluit het ek moet wees nie. Anders as my familie het ek 'n droom vir myself. Ek weet ook wat ek moet doen om dit te behaal, ek weet ek sal baie hard moet werk veral aan natuurwetenskap en wiskunde, en ek doen dit ook. Ek gaan eendag 'n prokureur word. Ek soek ook eendag kinders wat ek anders kan grootmaak.

Oor die kerk is ek nie altyd ewe seker nie. Ek dink nie die Bybel sê dat om skeef te wees, is sonde nie, maar ek is nie seker nie. Ek dink dit is sonde as mans skeef is, dit is net nie reg nie. Dit is nogal grillerig. Meisies is anders. Ek weet nie regtig wat die Bybel sê oor skeef wees nie. Ek weet maar mense sê die Bybel sê dis sonde, maar ek gee nie regtig om nie. Ander mense doen baie erger goed as wat ek doen.

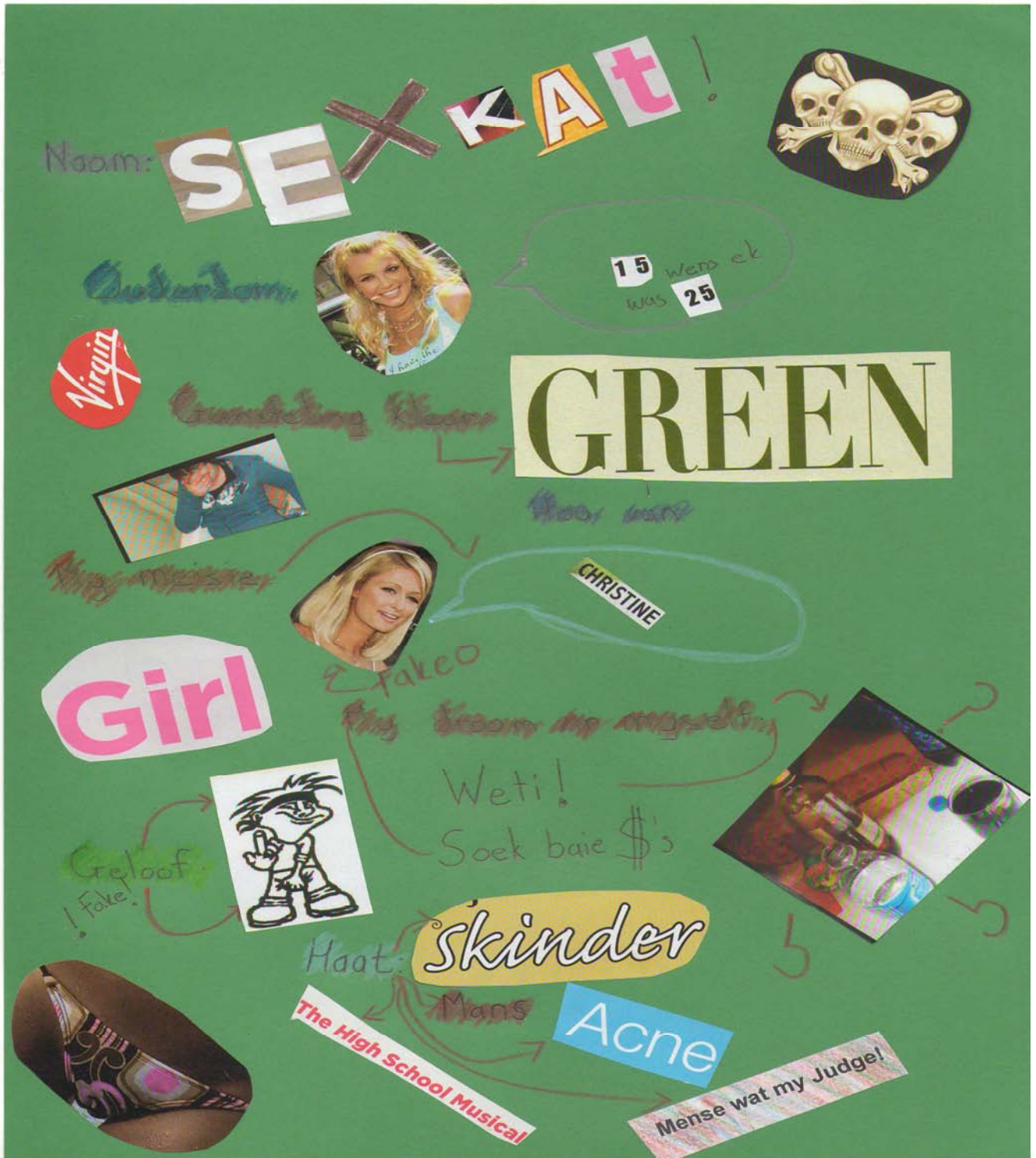
Die kerk en mense by die kerk kan ons help deur nie altyd ons verlede teen ons te hou nie. Hulle kan ook raad gee wanneer dit gevra word en nie net wanneer hulle goed dink nie. Die kerk moet leer om mense te aanvaar, maak nie saak wie hulle is nie. En die mense by die kerk moet bietjie minder skinder!

2.11.3. J3 se droomstorie

Almal dink altyd ek gaan soos my suster uitdraai. Ek weet jy het dit ook al gedink. Maar ek sal almal nog wys. Ek weet ek het al baie drooggemaak maar ek is anders as my suster, ek het drome vir myself. Ek gaan skool klaarmaak, dan gaan ek regte studeer in Pretoria. Ek sal 'n beurs of iets kry. Ek wil graag 'n advokaat word. Ek glo ek weet genoeg om ander vrouens te help. Ek wil ook graag kinders hê.

2.12. Joanè – Sex Kat

2.12.1. Verhoogkaart

2.12.2. Sex Kat se storie

Hoe ek skeef geword het, kan ek nie onthou nie. Miskien was ek net nog altyd so. Ek glo nie dit is verkeerd nie. Ek kom van Randfontein af ons het nog altyd hier gebly, eers in Randfontein self nou op die plotte. Ek ken nie regtig my pa nie. Hy is 'n skofbaas in Westonaria. Ons sien hom so een keer 'n jaar, as hy nie geld het vir dop nie of as sy “*girlfriend*” hom uit die huis uit gejaag het. My ma is al twee keer geskei. Haar eerste man en sy seuns het met my en my sussie gekarring. Toe my ma uitgevind het, het hy ons almal weggejaag en gesê ons is kak, en moeilikheid. Ons het hom nog nooit weer gesien nie. My ma is toe weer getroud met 'n ou wat sy skaars geken het en nog baie jonk is. Hy is nogal *cool*, hy los ons ten minste uit en hy hou my ma besig genoeg. Ek mag doen net wat ek wil. As ek wil gaan jol is dit *ok*, en as ek gesuip terugkom is daar niemand wat my *hastle* nie. Ek mag *even* sy kar ry.

Ons is in die Apostoliese kerk, maar ons was seker vyf jaar laas daar. Hoe die kerk my kan help weet ek nie regtig nie, hulle sal my net laat sleg voel omdat ek skeef is en dit al met ouens gedoen het. Ek dink my ma wil nie kerk toe gaan nie omdat ons nie geld het nie.

As ek moet sê wie ek is en hoe ek myself verstaan sal ek nie regtig kan sê nie. Ek dink as ek klaar is met skool sal ek iets gaan doen waarin ek baie geld kan maak, soos 'n prokureur of 'n *shrink*. Maar vir nou moet ek net eers met skool klaar maak, dit *suck*. Die onderwysers *hassle* my baie. Ek dink hulle weet ek is skeef. Ek weet nie of my ma dalk vir hulle gesê het nie. Hulle dink ek is 'n satanis, maar dis nie waar nie. Hulle dink dit omdat ek en Nuki eendag in die badkamer gerook en gevry het. En toe hulle ons *bust* het Nuki gemaak of sy besig was om 'n aanval te kry. Die juffrou was *stupid* en het gedink ons is besig om demone op te roep. Daardie juffrou is sommer net vertraag. Sy het 'n ding met Nuki aan, sy wil Nuki uit die skool uit hê. Ons het al haar kar se wiele afgeblaas. Sy het geweet dit was ons maar sy het nie *proof* gehad nie.

Maar ja dit is ek, hou van *party*, dop en seks (met meisies).

2.12.3. Sex Kat se droomstorie

Ek sal daarvan hou om mense wat probleme het te help. Ek sal goed daarmee wees want ek het baie probleme. My vriende kom altyd na my toe vir raad. Maar vir nou is my droom om net klaar te kry met skool. Want dit *suck*. Die kerk kan my nie help nie. Hulle is net besig met 'n gepraterij, dit help my niks nie ek het geld nodig, om eendag te kan gaan leer en uit die *shit* dorp weg te kom. 'n Gepraterij gaan my niks help nie. Ek weet ook nie of hulle vir my geld gaan gee nie, hulle sal bang wees ek koop dagga of iets wat ek kan snuif. Ek drink, maar ek gebruik nie *drugs* nie, ek is nie *stupid* nie. Ek sal ook eendag kinders wil hê, as ek baie geld het om vir hulle te wys *stuff* is anders, en nie soos toe ek klein was nie. Ek sal nogal 'n goeie ma wees, wat na my kinders sal kyk.

2.13. Naidene – Nody

2.13.1. Nody se storie

Nody was nie die hele tyd deel van die groep nie. Haar ouers het verhuis en sy is saam. Sy is weer terug in Randfontein, maar nie meer deel van die groep nie. Ek het ook haar verhaal geskryf en sy het dit goedgekeur soos dit hier vertel word. Die verhaal is ook met haar toestemming oorgegee aan die CMR in Randfontein, en hulle is besig om die saak te ondersoek.

Nody was een van die rustiger meisies in die groep. Die ander het altyd gesê dit is omdat sy dink dat ek 'n regte dominee is. Nody het my gesê dat dit nie die geval is nie. Sy het net nie so baie daarvan gehou om lelik te praat soos die ander nie. Sy het in die eerste twee sessies niks gesê nie. Later met gesprekke oor seksualiteit het sy begin praat. Nody het gemeen dat om homoseksueel te wees vir haar nie 'n keuse was nie. Sy het gesê dit is net hoe sy is. Mens kan dit nie kies nie. Jy is net so.

Nody het begin deur te vertel dat dit by hulle huis baie swaar gaan en dat hulle baie keer nie kos het om te eet nie. Haar pa is 'n alkoholis wat haar, haar ma en kleiner boetie mishandel. Maar nie seksueel nie. Hy is die meeste van die tyd te dronk om enige iets te doen. Haar ma is 'n goedkoop prostituut. En die besigheid gaan nie baie goed nie. Die meisies in Randfontein is te maklik. Niemand in die dorp sal betaal vir seks nie. Nody sê sy voel baie keer skaam oor wat by hulle huis aangaan. Sy het vertel dat sy en haar boetie baie keer kos en goed moes steel sodat hulle kon eet. Baie van die klere wat sy dra is gesteelde klere en dit wat nie gesteel is nie het “ons by ons kerk⁴ gekry”. Sy is emosioneel as sy vertel hoe dit baie keer by die huis gaan. “Dit is nie lekker daar nie. Maar ek kan nie anders of weg nie, want wat van my boetie?”.

⁴ Die kerk se naam en tipe leiers kan nie genoem word nie, aangesien daar ondersoek aan die gang is. Die saak is twee jaar gelede reeds aangegee.

“My ma-hulle is nie so betrokke by die kerk nie. Die leier van ons gemeente kom haal my vir jeug op Vrydae. Waarom hy my kom haal is vir seks. Hy en sy seuns het al saam my geslaap. Ek gee nie regtig om nie, ek voel niks as dit gebeur nie. Hulle het dit al afgeneem ook, met 'n videokamera”. Nody het aan my bevestig dat dit nie so erg was nie en dat sy regtig nie omgee dat dit gebeur nie.

Die stories het egter begin versprei en ek was verplig om ook die saak aan te meld, met haar toestemming. Nody was nie die enigste teken van die persoon nie. Hy het ook met seuns en ander minderjarige meisies seksuele wandade gepleeg. Die ander meisies in die groep het ook hiervan geweet. Dit is hoe die hele voorval op die lappe gekom het.

Nody doen goed in haar skoolwerk. Die onderwysers het baie min probleme met haar. Mense weet sy is homoseksueel, want sy sit altyd in die groep waar almal sit wat sê hulle is homoseksueel. Sy hou nie daarvan as mense sê hulle is skeef nie. Sy meen daar is niks skeef aan haar nie. Nody sê sy weet sy is anders en sy hou van meisies, maar sy doen niks verkeerd nie. Daar is baie meisies wat baie meer rondslaap. Dis nou wel met ouens. Maar dit is vir niemand 'n probleem nie. “Ek het twee meisies gehad en almal het 'n probleem daarmee”.

“Wat kan die kerk vir ons doen? Hulle moet ons nie veroordeel nie. Ek wil aanvaar word sonder enige bybedoelings. Ek glo die Here aanvaar my net soos ek is. Hoekom kan hulle nie dit ook so doen nie? Die kerk het altyd bybedoelings. As hulle nie net geld soek nie soek hulle iets anders. Ek vertrou nie die kerk nie. Hulle is in die ding net vir hulle self, en hulle gee nie om oor wat van ons word nie. Hier is 'n gedig wat iets verduidelik van hoe ek voel en wie ek is.

I am someone

By: Anastasia Aressia

I am someone
I walked past a dead face
even though the person was alive
I saw my eyes in the mirror
and cried at the sight
I looked at a person I didn't know
and I met a friend
I got heads to turn
when I walked past
I learned a lot about myself
when I lost a new friend
I cried every tear in my body
when I thought about love
I got hit bad
then got back in the ring
I climbed a mountain of rocks
and saw an eagle fly overhead
I heard terrible things about myself
when no one thought I was listening
I realised I was strong
when I didn't cry when it hurt
I found out who I was
when I was with someone else
I thought I was lost forever
when a friend found me
I held a life in my hand
and it was my own
I was a pawn in someone else's game
so I surrendered to a brook
I walked the fine line between surviving

and not wanting to survive

I still am

I am someone

“Party keer is dinge vir my moeilik, maar ek weet ek moet aangaan”.

2.13.2. Nody se droomstorie

Nody se droom is om 'n Ingenieur te word. Om goed uit te dink. Sy wil haar boetie op die regte pad hou dat hy nie so baie moeilikheid maak soos sy gemaak het nie. Haar droom is verder dat haar pa homself sal regruk en haar ma weer haar kop sal *uitsort*. Sy is lief vir haar familie, en sy wil nie hê dit moet wees soos dit nou is nie. Sy wil saam haar ouers in dieselfde ry in die kerk sit en nie wonder wat sy en haar boetie gaan eet as hulle by die huis kom nie, dis niks lekker nie. Sy wil 'n mooi huis hê waarheen sy haar vriende kan nooi, wat nogal lekker sal wees.

2.14. Shay – Souty

2.14.1. Verhoogkaart

2.14.2. Souty se storie

Dit gebeur nie net nie. Daar is ernstige goed wat gebeur in 'n mens se lewe wat 'n mens baie seer maak en dan word 'n mens skeef. Dit is hoekom ek skeef is. Dit het al begin toe ek so sewe jaar oud was. My beste maatjie, 'n seuntjie 'n jaar ouer as ek, wat oorkant ons gebly het by sy ouma en oupa, het 'n baie ouer oom gehad (16/17 jaar oud). Die oom van hom was in die spesiale skool. Ons het eendag nog so lekker buite gespeel toe die oom van hom daar kom *intjip* het. Hy het gemaak asof hy my onvoer ek het geskree en hom geklap. Hy was net baie sterker as ek. Hy het my gedra en agter die bosse in die tuin gaan neersit. Ek was vrek bang vir hom. Hy het my nog altyd uit-*gefreak*. Hy wou my nie los nie. Hy het geweet sy ma en pa wat in die sitkamer was, kon hom nie daar sien nie. My hart het vinnig geklop en ek was bang. Hy het van die plante afgebreek en in my klere gedruk. Hy het toe oral aan my begin vat. Hy het bo-op my gelê en sy voël ook uit sy broek gehaal en dit op my gevryf. Ek het geskree en gehuil. Maar sy ma en pa het gemaak asof hulle niks hoor nie. Ek wou net huis toe gaan, maar my ma was weg. Daarom moes ek die dag daar kuier. Ek en my maatjie het toe maar die hele dag binne gespeel. Hy was ook bang vir sy oom. Later toe my ma my kom haal was ek kwaad en hartseer. Ek het haar vertel wat gebeur het. Die ou se ma en pa het net gesê dat ek jok en dat ons buite gespeel het en dat dit nie so is nie. Ek kan nog onthou dat ek vir my ma gesê het om nie vir enige iemand te sê wat gebeur het nie. Later die maand het ons weggetrek na 'n ander dorp. Maar ek het daarvoor gekom.

Ek het van ouens gehou toe ek in graad 8 toe is. Daar het ek 'n ou ontmoet wat net so *screwed-up* was. Hy het my begin slaan en my gedreig. Hy het my die een dag met 'n broodmes gedreig om saam met hom te slaap. Sy ouers was nie by die huis nie. Ek was weer net so bang. Ek het hom gesmeek en hy het nie gestop nie. Ek het begin huil en hy het nie gestop nie. Hy het my baie seer gemaak. Ek dink dit is waar ek 'n verdere haat vir mans en ouens gekry het.

Verder daardie jaar het daar die storie versprei onder die ander *girls* by die skool. Die ou het vir almal gaan vertel. Die bliksem. Dit het ding by die skool vir my baie moeilik gemaak. Ek het begin *fight* met die ander *girls* wat so *laaik* om te skinder. Ek het al my pelle verloor. Net die skewe *girls* het verstaan. Hulle was daar vir my. Hulle was die enigstes wat my verstaan het ek het toe een van hulle geword. Dis waarom ek skeef is. Hulle het my gehelp baklei en die ander *girls* op hulle plek gesit.

Ons skewes het geleer om te *survive*. Hulle het my ook geleer rook, *weed* en ander goed ook, om van al die stres ontslae te raak. Dit het ook moeilikheid veroorsaak. By die skool is ek altyd in die moeilikheid en by die huis. Dit is net 'n *gefight* altyd, met die ander *girls* by die skool en met my ma-hulle. Die *girls* by die skool is net snobs en verstaan ons nie. Dan dink hulle net liegstories oor ons skewes uit. Dan kry ek weer net verder moeilikheid. My ma-hulle verstaan nie en *fight* ook met my want die skool bel haar as ek in so 'n *fight* was. Dan moet sy en my pa na die verhore toe kom. Ek was al 'n week geskors oor my gerook en *gefight*. Maar hulle weet nie ek is skeef nie. Hulle sal dit niks *laaik* nie.

Ek het saam my meisie na haar kerk toe begin gaan. Ek kon nie na my kerk toe gaan nie. Die dominee was net oud en nie *lekka* nie. My ma het my na hom toe gevat maar hy het nie verstaan nie. Hy het my net *gejudge* en vir my vertel dat ek in die hel gaan brand. My meisie se dominee was nog jonk en het nie *bad* gepreek nie. Hy was *orraait*. Hy het ons nie *gejudge* nie en ons nie uit laat voel nie. Hy het ook nie skinderstories vir almal van ons skewes vertel nie. Hy het ons baie keer gehelp as ons in die moeilikheid was. Hy het ook al na van die verhore toe gekom. Soos die keer toe ek met *porn* van die ander skewe *girls* en my meisie op my foon gevang is en toe ek *weed* by die skool gerook het. Dit het gehelp dat hy daar was. Die *onnies* wat my gevang het, was dan somer meer *gechill*. Die straf was darem ook nie so erg nie. Hy het ons aanvaar en dit was lekker om na die kerk toe te gaan. Ons het nogal baie by hom geleer. Ek dink meer dominees moet so wees. Hulle moet 'n mens nie *judge* nie en verstaan dat

ons ook kerk toe wil kom en sien dat dit wat ons doen is nie sonde in. Ons is ook mense, net anderste mense.

2.14.3. Souty se droomstorie

Ek *laaik* dit nie dat mense en veral onnies en 'n mens *judge* en *label* nie. Ek *laaik* dit ook nie dat mense *fake* is nie. Ek haat *fake* mense. Ek weet wat ek met my lewe wil doen. Hulle hoef my nie te *label* as 'n *wash-out* nie. Ek is ook 'n mens met drome. Ek kan ook 'n sukses van my lewe maak. Ek gaan nog een van die heel beste en bekendste *designers* word. Ek gaan my eie *company* hê en my eie reekse skoene, klere, *accessories* en parfuum. Dit gaan spesiaal wees vir al die skewe *girls*. Ek weet mos wat ons wil hê.

2.15. Annelie – Lie

2.15.1. Verhoogkaart

Annelie
Lie
15
Swart en Pient
Metal R & B alternatife
Ek wil graag eendag 'n sielkundige word.
Ek hou van goed uitvind

ek is skeef

Explorer

HOSPITAL
15 fucktup

"CATCH ME...
IF YOU CAN...
Hardloop weg van alles af

Dis gr8
↑
fashion

FREE
Ek wil vry wees
↑ my eie ding doen

wisdom
↓ Ek sal wat gee om bietjie wysheid te hê.

Ek dink seksualiteit is heel temal endal vertraag.
Ek weet nie wat kry mense daar uit nie.
Om eerlik te wees dit is nogal disgusting

Ek haat reëls!!!

2.15.2. Lie se storie

Ek is gebore in 1993 op die eerste Augustus in Krugersdorp in Van Wykstraat. Ek was vier maande oud toe trek ons na 'n woonstel in Luipaardsvlei, my ma en my regte pa is toe ook uitmekaar. Ons het daar gebly vir twee jaar. Toe ontmoet my ma my stiefpa. Hulle is toe later ook getroud. Ons het toe Glenharvie toe getrek waar hy op die myn gewerk het. Alles het goed gegaan vir omtrent drie jaar, toe begin die probleme. Hy het by die werk begin drink. Hy het al meer agteruit gegaan. Hy het my ma en ons baie mishandel. Hy het ons baie gereeld weggejaag. Hy het so aangehou drink tot hy sy werk verloor het. Ons is toe Westonaria toe. Ons het almal gedink dat dit beter sal gaan. Alles het ook vir 'n rukkie beter gegaan. Maar alles het toe net weer van voor af begin. Die drank het sy hele lewe oorgeneem, hy het 'n ander mens geword. Hy het elke Vrydagaand so dronk geword dat ek en my sussie vir hom moes wegkruip. Dit het net aangehou en aangehou, dit het soos jare gevoel. Na vyf jaar het my ma gatvol geraak en ons het ons goed gevat en gewaai. My stiefpa het haar gesmeek om terug te kom na hom toe. Toe begin alles weer van vooraf. Die keer het hy net 20 keer erger gedrink. Hy het ons baie erg mishandel en geslaan. Dit was so erg dat hy my ma een Kersdag so geslaan het dat sy amper dood was. My ma het toe finaal besluit dat genoeg, genoeg is. Hulle is toe permanent uitmekaar uit. Ons het toe na my sussie toe getrek in Rikassrus. Ons bly nou al drie jaar daar en ons het geen probleme hier nie. Daar is ook geen dronk mans nie.

Ek voel dat ek hardloop partykeer vir goed weg want ek weet nie noodwendig hoe om alles te hanteer nie. Die plek waar ons bly is klein en baie ver van alles af. Die naaste winkels is in Randfontein wat 28 kilometer weg is.

Ek het skeef geword omdat ek baie seer gekry het deur 'n ou. Ek het daarna gesoek na geluk, liefde en iets moois om aan vas te hou. Ek het toe besluit dat ek skeef is omdat ek die wonderlikste meisie ooit ontmoet het. Sy het vir my die wêreld beteken en doen nog steeds, maar ongelukkig het die geluk en liefde nie

vir ewig gehou nie. Sy sal altyd 'n baie spesiale plek in my hart hê, maak nie saak wat nie.

Vandat ek die storie geskryf het, het daar baie gebeur, my hele lewe het verander, ek het 'n heeltemal ander mens geword. As ek nou daaraan dink is die lewe sonder 'n man is dit eintlik *great*.

Ek is nie meer skeef nie, want die liefde en geluk wat ek by 'n meisie gekry het, het my net so seer gemaak soos dié by 'n ou. Dan kan ek eerder reguit wees as skeef. Meisies en ouens is baie dieselfde.

Baie meisies kan skeef en dan weer reguit wees. Ek persoonlik dink dit is heel normaal, veral as jy *bi* is. Dit is moontlik dat 'n meisie soveel liefde vir 'n *girl* kan hê as vir 'n ou.

Die kerk kan my help deur vir my te sê dat God het my uniek geskape.

2.15.3. Lie se droomstorie

My droom in die toekoms is om 'n sielkundige te word, want ek hou daarvan om met mense te werk. Ek gaan my droom bereik deur hard te werk, hard te leer en my beste te gee in alles wat ek doen. Ek sal ook moet wees wie en wat ek is.

2.16. Christy

2.16.1. Verhoogkaart

Goths:

- * Don't Always Wear Black
- * Don't Worship Satan
- * Are NOT Evil
- * Do not want to kill people
- * Do not Hate Everybody
- * Are not always depressed
- * Can be happy too
- * Are usually nice people
- * Are normal, just like you

2.16.2. Christy se storie

GENADE, ek het al op verskeie geleenthede teruggedink aan my tienerjare en die enorme gevaar waarin ek myself so gereeld geplaas het, maar dan besef ek net weer dat liewe Jesus sy engele opdrag gegee om ernstig oortyd te werk, terwyl ek op my soektog na vrede is.

My ouers het my besonder beskermd grootgemaak en vir die eerste paar jaar van my lewe was ek absoluut dolgelukkig. My ouers het goeie fundamente vir ons gelê en het aan hoë standaarde voldoen. My pa het 'n goeie werk gehad terwyl my ma tuis gewerk het om sodoende genoeg tyd saam met ons te spandeer. In terme van ons Christelike opvoeding was die hele gesin betrokke by die kerk; my pa was 'n diaken, my ma was betrokke in die wyk en ons het soos alle NG-kindere, kerk en Sondagskool bygewoon. Daar is elke aand vir ons 'n storie uit die Kinderbybel gelees waarna ons elkeen met liewe Jesus gesels het. Ek het ook vir 'n tyd lank Kinderkrans bygewoon.

Op hierdie stadium het ons gesin al uitgebrei tot 5 (my ouers en twee boeties). Ek het van kleins af agtergekom dat ek my pa se oogappel was en in dieselfde asem besef dat my ma vreemd teenoor my optree, amper asof sy my nie liefhet nie. Sy het my wel mooi versorg en ek het niks ontbreek nie, behalwe 'n ietsie, ietsie wat ek as klein dogtertjie nie vir myself kon uitredeneer nie en al hoe ek daarvan kon sin maak was dat sy nie oor my gevoel het soos my boeties nie.

My pa het skielik in 1992 besluit om weer aansoek te doen vir parlementêre diens. Ons het nie geweet dat die ware rede agter die aansoek die oorsaak was van my ouers se huwelik wat besig was om ten gronde te gaan nie. Dit was 'n skok en groot aanpassing toe my pa vir die volgende ses maande weer in die Kaap gaan woon het. Ek kan onthou my ma het vir ure met my pa op die foon gesels nadat hy Kaap toe is en die gedagte dat hul gaan skei het by my begin spook.

My pa het na ses maande teruggekeer en ons drie kinders geroep en saam met ons op die agterdeur se trappie gaan sit. Hy het sy arms om ons gevou en die nuus aan ons gebreek. Sy hart was bitter seer en ek dink dit is die enigste keer in my hele lewe wat ek hom sien huil het.

Ek was vir my ma kwaad. Ek meen iemand moet die skuld kry en miskien was dit vir my makliker om my ma te blameer aangesien ons verhouding nie so sterk was nie.

Ek was in standerd 3 toe ek na 'n nuwe skool gegaan het. My juffrou het my in die hande van 'n baie vreemde meisie gelaat, wat geen vriende het nie. Sy was op skool reeds deurmekaar met ouer seuns en was vol stories van sake waarvan ek salig onbewus was. Dit het ongelukkig my kans om 'n groepie normale vriende te ontmoet heeltemal in die wiele gery, want ek is dadelik nie aanvaar deur ander nie. Die vreemde vriendin het net 'n klein rukkie gefigureer voor ek aanbeweeg het na gewone maatjies.

My hart was seer en ek was bitter ongelukkig en kan onthou dat ek baie begin slaap het. Vir 'n jong meisie het my ma gevoel dit is vreemd en my vir verskeie bloedtoetse gestuur, maar natuurlik was daar fisies geen fout nie. Hulle het nooit besef dat ek depressief was nie. Ek het voortgegaan om my nuwe lewe te lei en gehoop om 'n kans te kry om te ontsnap van die omgewing waarin ek my bevind. My ma het nie baie geduld met my gehad nie.

Ek het egter na 'n jaar gewoon geraak aan my nuwe situasie maar toe ontmoet my ma vir Mats⁵. Hy het geen respek vir ons gehad nie en 'n punt daarvan gemaak om ons te laat verstaan ons is kinders en hoe ons voel en ons opinies tel nie. Hul is 'n jaar later getroud en toe trek ons weer. Gelukkig was ek op pad hoërskool toe en die verandering was vir my aansienlik makliker. Ek was

⁵ Haar stiefpa.

opgewonde om weg te kom van die skool waarin ek was en om die geleentheid te kry om te wys wie Christy is. Ai, min wetende, het ek geen idee gehad wie ek is nie.

Ek en my ma het natuurlik vreeslik vasgesit vandat my pa uit die huis is en het mekaar nooit heeltemal verstaan nie. Ek het nie gevoel asof ek iemand het met wie ek kan redeneer oor my emosies of enige ander normale dinge wat in my lewe gebeur nie.

Ons het in my stiefpa se huis ingetrek nadat hul getroud is en daar was weer 'n drastiese verskuiwing in ons almal se lewens. Die reëls en regulasies van die nuwe pa was ondraaglik en ek het al hoe meer verlore gevoel. Niemand was bereid om vir my 'n rede te gee vir besluite wat hulle neem nie en ek was nie toegelaat om enigiets ten twyfel te trek nie.

Ek het begin rook, alkohol gebruik en van tyd tot tyd dagga gerook. Ek was soms saam met die vriendekring na klubs toe, genade weet wat ek gedink het, want ek was skaars 14 jaar oud. Ek het steeds sport beoefen, alhoewel my punte afgeneem het en die verhouding met onderwysers drasties verander het. Ek het 'n probleemkind geword en in plaas van ondersteuning of leiding het my verhouding met my ma ten gronde gegaan. Ek het op haar geskree, gevloek, haar ondermyn in elke moontlike opsig en uit die huis verdwyn in die aande om saam met vriende te kuier. Op 'n dag is die vriendekring gevang met dagga op die skoolgrond en ek was natuurlik deel van die groep. Ons het onself daaruit gejok maar is wel vir 'n week uit die skool geskors. Dit was die begin van die einde. Ek het meer hand uitgeruk. Die dominee was 'n slag ontbied vir huisbesoek maar ek het 'n belaglike grap gemaak van die hele situasie en vir al die grootmense gelag. My ma was raadop. Ek het intussen my hare afgeskeer en na nog 'n tiener-"*stunt*" of twee het my ma my na my pa gestuur sodat ek kan wegkom uit die skool en vriendekring waarby ek betrokke was. Ek was gruwelik kwaad vir haar en gesê sy kan maar my tasse pak indien sy wil hê ek moet trek.

Sy het my klere gepak en ek is weg uit die huis met 'n donderstorm. Ek en my ma het daarna vir ongeveer twee jaar bitter min met mekaar gepraat en ek wou nie meer met haar 'n verhouding gehad het of haar gesien het nie – dit het vir my gevoel asof sy my finaal verwerp het.

Ek het 'n verhouding met my beste vriendin gehad kort voor ek uit die huis is. Ek het geen idee hoe dit gebeur het nie en kan tot vandag nie heeltemal sin maak uit die hele situasie nie. Dit was iemand vir wie ek baie omgee het en ek het al gewonder of die rede daarvoor die onstabiele verhouding wat ek met my ma gehad het was en of dit maar net was hoe dit was. Dit het vir my gevoel of dit die enigste plek is waar ek nie hoef te skree en rebelleer nie.

Ek het ook geweet dat die verhouding met 'n meisie my ouers en somer net die samelewing oor die algemeen heeltemal sal grief, maar ek was gemaklik daarmee omrede ek geweet het dit so verkeerd is. Sover my kennis strek weet my ouers glad nie dat ek 'n verhouding met haar gehad het nie.

My pa was op daardie stadium besig om 'n restaurant in Springs te begin en ek het vanaf standerd 8 daar skool gegaan. My hare was egter steeds afgeskeer en die arme onderwysers op die klein dorpie het net moeilikheid gesien en van die staanspoor is ek geïdentifiseer as 'n moeilikheidmaker. Ek het geweier om sport te doen, alhoewel dit iets is wat vir my 'n goeie uitlaatklep was en waarin ek 'n groot belangstelling gehad het. Ek het verdwyn in die skadu van ander studente, so het ek ook my matriekjaar rustig en sonder enige prestasie voltooi.

My pa was onder baie druk by die werk en hulle was maar min tuis, met die gevolg dat daar steeds nie veel van 'n *support system* was nie. Daar was weer 'n groep vriende waarby ek vir 'n klein rukkie betrokke geraak het wat op 'n slag by die ons huis dagga gerook het. Ek het hul nie vertrou nie en wou nie betrokke raak nie maar het wel in die moeilikheid beland toe een van die meisies dit met die skool gedeel het. Die skool het my ouers in kennis gestel. My pa het my

daarna glad nie meer vertrou nie, aangesien ek reeds by die vorige skool daaroor in die moeilikheid beland het. Dit is ook die rede waarom hy my vriendskap/verhouding met die meisie in Pretoria gestop het. Ons het mekaar wel skelm gesien, maar my pa het dit ook op 'n stadium uitgevind en sy vertrou in my was finaal gebreek.

Ek was moedeloos en het vir baie dinge nie meer kans gesien nie. Ek kan onthou dat ek soms myself met 'n lemmetjie op my arms gesny het. Dit het gelukkig nooit heeltemal hand uitgeruk nie.

Ek het later 'n meisie (Lien) ontmoet met wie ek lank uitgegaan het. Ek was nie lief of verlief nie, maar ek kon haar manipuleer en dit het my uitstekend gepas. Ek het weer eksperimenteer met dwelms, maar dit was meer 'n kwessie van my *image* as wat dit regtig gegaan het oor die eksperiment self. Ek was altyd bang en ongemaklik met die hele situasie maar het my emosies eenkant toe geskuif.

Ons was later van tyd goeie ondersteuning vir mekaar en het 'n charismatiese kerk begin bywoon waarin ons, ons harte opnuut vir Liewe Jesus gegee het. Sy het in 'n Christelike *band* begin speel en my vriendekring het begin verander. Steeds tussen al die nuwe "Christen"-vriende was ek baie ongemaklik – asof ek nie myself kon wees nie. Mense was *image*-bewus en het hul geestelike ondervinding uitgelap en opgeblaas om vir almal te laat verstaan hoe betrokke en "naby" hulle aan God leef.

My pa het nie gehou van die verhouding waarin ek was nie omrede hy duidelik bewus was dat Lien en haar vriende dwelms gebruik het (die hele groep het by die restaurant gewerk, met die gevolg dat hy hul almal geken het). Ek kon egter nie vir my pa verduidelik dat ek nie meer deel was van die vriende nie, aangesien my ouers nooit geweet het van my verlede nie.

Ek het baie sleg met my pa oor die weg begin kom en ons het mekaar glad nie verstaan nie. Ek het my tas gepak en op 'n dag vir hom gesê dat ek by Lien se ouers gaan bly en my matriekjaar voltooi voordat ek weer teruggaan Pretoria toe. Dit was die laaste keer in twee jaar wat ek en my pa met mekaar gepraat het. Dit was tot vandag toe een van die simpelste dinge wat ek nog ooit aangevang het. Dit het 'n aaklige storie geword.

Ek het matriek goed geslaag en stadig maar seker tot my sinne gekom. Ek het egter nie geweet wat ek wil studeer na skool nie en teruggetrek Pretoria toe na my ma-hulle waar ek by 'n firma begin werk het tot ek besluit wat ek wil swot. Ek en my ma het vriendinne begin word en stadig maar seker deur ons jarelange wantroue en probleme begin werk. Na nog baklei en saam huil het ek ons mekaar begin verstaan en sy is vandag vir my 'n steunpilaar in my lewe na wie ek opkyk en respekteer.

Ek het begin verantwoordelik raak en was reg om die lewe aan te gryp en 'n eerbare suksesvolle persoon te word waarop ek, my ouers en Liewe Jesus kan trots wees. Lien het skielik vir my 'n frustrasie geword en was emosioneel totaal afhanklik van my. Ek het die verhouding beëindig en was reg vir 'n nuwe begin. Ek het gefokus op my werk en familie. Dit was heerlik om nie meer in 'n emosionele warboel te wees nie.

Ek het vir Frederik ontmoet, begin Ekonomie studeer en op 'n dag my pa gebel waarna hy gevra het ek moet vir hom kom kuier. Dit was eers 'n baie formele vergadering tot hy my gedruk het, waarna ek weer sy oogappel was en hy weer die beste pa in die wêreld.

Ek het soms weer die pad effens byster geraak en moes weer 'n paar lewenslesse leer, maar het besef dat 'n mens nie 'n lewe kan lei sonder dat jou fondament vasstaan op die genade en vertroue van Liewe Jesus nie.

Ek is tot vandag bitter spyt oor die jare wat ek nie met my ouers oor die weg gekom het of die tyd wat ek nie met hulle gepraat het nie. Ek kry skaam vir my swak gedrag oor die algemeen en my hart pyn om te dink aan die aaklige voorbeeld wat ek as ousus vir my boeties was.

Vandag verstaan ek presies waar beide my ouers se bekommernis vandaan gekom het, alhoewel ek nie heeltemal saamstem oor die manier waarop hulle my hanteer het nie, maar ek besef ook dat ek die oudste kind is en het dit glad nie vir hul maklik gemaak het nie.

Ek het eksperimenteer met verskeie dwelmmiddels; alhoewel ek elke keer bang was en gehoop het Liewe Jesus beskerm my en dit is asof ek geweet het op die een of ander manier al hierdie dinge iets in my verlede gaan word en dat ek nooit op my eie was nie al het ek so gevoel – asof Liewe Jesus my spasie gegee het om hand-uit te ruk maar my nooit gelos het nie.

Die kerk het my in die steek gelaat en was heeltemal *clueless*, maar die fundamente wat my ouers vir my gelê het toe ek klein was, het 'n definitiewe impak gehad wat my altyd bygebly het.

My pa het altyd daarop gehamer dat 'n mens se keuses konsekwensies het en dat mens altyd die verantwoordelikheid van jou keuses moet aanvaar. Dit het my altyd bygebly, want wanneer ek net iets meer belaglik wou aanvang as waarmee ek reeds besig was, is dit asof iets my teruggehou het. En as tieners dink ek dit is belangrik om dit te onthou: 'n mens doen maar simpel goed en sommige dinge kon so anders uitgedraai het. 'n Mens moet maar om steeds net probeer dink oor wat jy doen tussen al die ander emosies en gevoelens wat in jou hart en kop rondhardloop.

Vir tieners kan ek net sê dat dit belangrik is om jouself uit-te-*figure* maar om dit te doen het mens soms net die perspektief en ondersteuning nodig van iemand wat

jy respekteer en vertrou. Dit is belangrik dat mens nie moet moed opgee wanneer iemand in 'n kerk of ander posisie jou teleurstel nie, want dit is nie Liewe Jesus wat jou *drop* nie, dit is net 'n mens. Soek rond tot jy 'n plekkie kry waar jy jouself met die hulp van ander kan ontdek en verstaan. 'n *Nice* kerk, goeie vriende, 'n groepie wat jou nie oordeel nie (maak nie saak wat jy soms kwytraak nie). Daar is niks fout daarmee om *weird* en deurmekaar te voel nie. Ek dink dit is maar net 'n tienerding.

Dit is baie *weird*. Een keer 'n jaar gaan ek deur so 'n vreemde tyd (gewoonlik aan die begin van die winter). Dan raak ek nostalgies, dink aan my verlede, onthou dinge wat ek eerder wil vergeet, maak vrede met sommige situasies en raak opnuut kwaad of spyt oor ander, maar ek het geleer om nie meer in warboel van emosie vasgevang te word nie en fokus daarop om elke jaar vir Liewe Jesus te vra om my te dra en te leer wat ek moet leer sodat ek kan aanhou groei en nie deur my verlede gegaan het sonder om die nodige lesse te leer nie en dat ek sal aanhou groei elke keer wanneer ek weer daaraan dink.

Ek het vir 'n groot deel van my lewe baie woede en hartseer in my rondgedra en is heeltemal deur my emosie beheer. Ek dink steeds nie ek is iemand wat sommer dinge aanvaar nie en dink soms ek is 'n gebore rebel, maar het definitief die meeste van die tyd beter beheer daarvoor en kan my emosie beter kommunikeer en op 'n gesonder manier uitdruk.

Ek besef nou dat kerke mense is en nie God nie. Ek het onlangs eers met die hulp van 'n *great* groepie ontdek waaroor Jesus gaan en is honger om meer te leer en te groei na die beeld van ons Skepper.

2.17. Gevolgtrekking

Dit wat die meisies in die hoofstuk vertel en bespreek het, is in baie opsigte die eerste drama. Dit is die verhoogdrama wat elke dag besig is om af te speel. Die

meisies het in hulle taal vertel hoe die drama lyk wat hulle elke dag besig is om te leef. Die meisies het ook al reeds begin om bepaalde sake te interpreteer. Die noodverhaal, maar ook die verledeverhaal is in groot mate in die hoofstuk vertel (Müller 2000:72). In die volgende hoofstuk sal baie meer klem gelê word op die meisies se verstaan en interpretasie van die verhale. Ganzevoort (2006:2) beklemtoon individue se eiesoortige ervaring van gebeurtenisse soos volg: "*The meaning of words does not exist outside of the conversations in which it functions*".

Deur die interpretasies hoop ek dat die meisies sal begin beweeg na 'n plek toe waar hulle sal droom oor die toekoms en dinge anders sal begin sien as wat hulle gedoen het tot op hierdie stadium. Die droomverhale is op dié stadium nog baie *dun*, maar ek glo dat die verhale deur die loop van die navorsingsverhaal verhale sal word wat vir elke medenavorser, hoofkarakter en gespreksgenoot die nodige kennis sal bring om op die verhoog van die lewe die mag te hê om lewens te lei waarin daar hoop is en waar veral die hoofkarakters regtig hoofkarakters sal wees en nie net bykarakters nie.

Die volgende hoofstuk hanteer die feit hoe die meisies die verhoogdrama van hulle lewens verstaan.